

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1KO/26/2017
Identifikačné číslo spisu: 1015201376
Dátum vydania rozhodnutia: 06.06.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Edita Bakošová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1015201376.1

UZNESENIE

Kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: B. C. L., bytom K. 5, R., proti žalovanému: Bratislavský samosprávny kraj so sídlom v Bratislave, Sabinovská 16, o opravnom prostriedku žalobcu proti rozhodnutiu žalovaného z 26. januára 2016, o nesúhlase žalovaného s postúpením veci Krajským súdom v Bratislave uznesením z 29. marca 2017 č.k. 2S 39/2016-23, takto

rozhodol:

Nesúhlas Bratislavského samosprávneho kraja so sídlom v Bratislave, Sabinovská 16 s postúpením veci
n i e j e d ô v o d n ý.

Predseda Bratislavského samosprávneho kraja je orgánom príslušným na prejednanie a rozhodnutie o predmetnom odvolaní.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave uznesením z 29. marca 2017 č.k. 2S 39/2016-23 s poukazom na § 18 ods. 1 S.s.p., § 19 ods. 1 až 4, § 22 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 211/2000 Z.z."), § 58 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) a § 22 ods. 1 až 4 zákona č. 302/2001 Z.z. o samospráve vyšších územných celkov (zákon o samosprávnych krajoch) v znení do 30. júna 2016 (ďalej len „zákon č. 302/2001 Z.z.") zastavil konanie o opravnom prostriedku žalobcu Ing. C. L. proti rozhodnutiu žalovaného (jeho elektronickej odpovedi k jeho infožiadosti) z 29. marca 2017 a rozhodol, že vec bude po právoplatnosti uznesenia postúpená Bratislavskému samosprávne kraju na ďalšie konanie ako správne orgánu príslušnému na prejednanie a rozhodnutie. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že napadnutým rozhodnutím žalovaný v bode c/ poskytol žalobcovi informáciu v zmysle zákona č. 211/2000 Z.z. a to konkrétne poskytnutie informácie o pláne vysielaní na február 2016 so špecifikáciou spojov MHD a Slovak Lines a časov, v ktorých tieto spoje budú vysielané, ktorú informáciu žiadateľ nepovažoval za dostatočne zodpovedanú. Uviedol, že zákon č. 302/2001 Z.z. ktorý nadobudol účinnosť 1. decembra 2001, je vykonávacím zákonom k štvrtej hlave Ústavy SR (územná samospráva) a upravuje postavenie, štruktúru

a pôsobnosť jednej zo zložiek územnej samosprávy na území Slovenskej republiky - vyšších územných celkov (samosprávnych krajov), podľa ktorého samosprávny kraj vykonáva samosprávu aj štátnu správu na neho prenesenú. Kompetenčná norma obsiahnutá v § 4 ods. 2 zákona č. 416/2001 Z.z. o prechode niektorých pôsobností z orgánov štátnej správy na obce a na vyššie územné celky v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 416/2001 Z.z.) určuje, že ak zákon pri úprave pôsobnosti obce alebo vyššieho územného celku (samosprávneho kraja) neustanovuje, že ide o prenesený výkon pôsobnosti štátnej správy, platí, že ide o výkon samosprávnej pôsobnosti obce alebo vyššieho územného celku (samosprávneho kraja). Zákon č. 211/2000 Z.z. neurčuje, či samosprávny kraj pri poskytovaní informácií vykonáva samosprávu alebo prenesenú štátnu správu, vzhľadom na to je potrebné takúto jeho činnosť považovať za výkon samosprávy. Správny súd považuje zákon č. 302/2001 Z.z. za všeobecný zákon (upravujúci vo všeobecnosti pôsobnosť samosprávnych krajov) vo vzťahu k zákonu č. 211/2000 Z.z., ktorý osobitne upravuje oblasť poskytovania informácií samosprávnymi krajinami na základe žiadosti oprávnenej osoby, ktorý v § 19 ods. 1, 2 zaviedol osobitný systém opravných prostriedkov proti prvostupňovým rozhodnutiam a funkčnú príslušnosť správnych orgánov pri rozhodovaní o opravných prostriedkoch (odvolaniach), kde podľa ods. 2 funkčne príslušný orgán rozhodujúci o odvolaní podľa písm. c/ je vedúci ústredného orgánu štátnej správy, ktorý rozhoduje o rozklade proti rozhodnutiu ústredného orgánu štátnej správy. Uviedol, že túto situáciu rieši aj Smernica Úradu Bratislavského samosprávneho kraja č. 7/2002 o zabezpečení realizácie slobodného prístupu k informáciám na Úrade Bratislavského samosprávneho kraja, ktorá nadobudla účinnosť 19. júla 2002 v čl. VII ods. 3 a 4, v zmysle ktorých o odvolaní proti rozhodnutiu povinnej osoby - zodpovedného povereného zamestnanca úradu uvedeného v čl. IV smernice rozhoduje predseda v súlade s § 19 ods. 2 zákona (ods. 3).

2. Podaním doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 9. mája 2017 Bratislavský samosprávny kraj vyslovil nesúhlas s postúpením veci z dôvodu, že rozhodnutie o odvolaní vo veci žiadateľa C. L. patrí do právomoci súdu. Nesúhlasil s názorom krajského súdu, ktorý svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 19 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z.z., pretože postup rozhodovania samosprávnych krajov určuje zákon č. 302/2001 Z.z. v ustanovení § 16 ods. 3, podľa ktorého predseda zastupuje samosprávny kraj navonok. V majetkovoprávných vzťahoch, pracovnoprávných vzťahoch a v iných vzťahoch je štatutárnym orgánom; rozhoduje aj vo veciach, v ktorých zákon zveruje samosprávnemu kraju rozhodovanie o právach a povinnostiach právnických osôb a fyzických osôb v oblasti verejnej správy okrem vecí, o ktorých na jeho návrh rozhoduje organizačný útvar úradu určený v organizačnom poriadku úradu. Predseda Bratislavského samosprávneho kraja v Čl. X bod 9. písm. b/ Organizačného poriadku Úradu Bratislavského samosprávneho kraja v znení Dodatku č. 1 poveril Útvar riaditeľa úradu ako organizačný útvar Úradu BSK rozhodovaním v správnych konaniach podľa Správneho poriadku vedených na základe zákona č. 211/2000 Z.z. a podľa Čl. X bod 10. písm. b/ delegoval naň právomoc vydávať rozhodnutia vo veci podľa § 46 a nasl. Správneho poriadku v správnych konaniach vedených na základe zákona č. 211/2000 Z.z.. Napriek tomu, že poverený pracovník (riaditeľ Úradu BSK) podpisuje rozhodnutia vydané podľa zákona č. 211/2000 Z.z., povinnou osobou v zmysle uvedeného zákona zostáva Bratislavský samosprávny kraj, t.j. poverený pracovník rozhoduje v mene Bratislavského samosprávneho kraja a vydá rozhodnutie v prvom stupni. Zároveň poukázal na ustanovenie § 22 ods. 2 zákona č. 302/2001 Z.z., v ktorom je jednoznačne stanovené, že proti rozhodnutiu samosprávneho kraja vo veciach územnej samosprávy možno podať opravný prostriedok na súde. Žiadal, aby kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodol, že prejednanie a rozhodnutie odvolania proti rozhodnutiu žalobcu vo veci žiadateľa C. L., patrí do právomoci Krajského súdu v Bratislave.

3. Kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „kompetenčný senát najvyššieho súdu“) ako súd príslušný na rozhodnutie sporov o právomoc medzi súdmi a inými orgánmi [§ 11 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“)], po prejednaní veci bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že nesúhlas Bratislavského samosprávneho kraja s postúpením veci nie je dôvodný.

4. Podľa § 11 ods. 1 C.s.p., spory o právomoc medzi súdmi a inými orgánmi rozhoduje kompetenčný senát najvyššieho súdu podľa tohto zákona. Rozhodnutím kompetenčného senátu sú sudy a orgány verejnej moci viazané.

5. Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“), ak správny súd zistí, že vec nepatrí do právomoci súdov, konanie zastaví; ak možno zistiť iný orgán, do ktorého právomoci vec patrí, správny súd mu vec po zastavení konania uznesením postúpi.

6. Podľa § 491 ods. 1 S.s.p., ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Podľa § 6 ods. 1 S.s.p., správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov verejnej správy poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

8. Predmetom konania, ktoré sa viedlo pred Krajským súdom v Bratislave podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p., bolo odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu žalovaného o poskytnutí informácie podľa zákona č. 211/2000 Z.z.. Krajský súd skúmajúc podmienky konania zistil, že o opravnom prostriedku žalobcu nemá právomoc rozhodnúť, preto konanie zastavil a rozhodol, že vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania postúpi predsedovi Bratislavského samosprávneho kraja na rozhodnutie o odvolaní.

9. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z.z. v platnom znení, osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie (ďalej len "povinné osoby") sú štátne orgány, obce, vyššie územné celky, ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti.

10. Podľa § 18 ods. 2 cit. zákona, ak povinná osoba žiadosti nevyhoví hoci len sčasti, vydá o tom v zákonom stanovenej lehote písomné rozhodnutie. Rozhodnutie nevydá v prípade, ak žiadosť bola odložená (§ 14 ods. 3).

11. Podľa § 19 ods. 1 cit. zákona, proti rozhodnutiu povinnej osoby o odmietnutí požadovanej informácie možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia alebo márneho uplynutia lehoty na rozhodnutie o žiadosti podľa § 17. Odvolanie sa podáva povinnej osobe, ktorá rozhodnutie vydala alebo mala vydať. Podľa ods. 2, o odvolaní proti rozhodnutiu povinnej osoby rozhoduje nadriadený povinnej osoby, ktorá vo veci rozhodla alebo mala rozhodnúť. Ak ide o rozhodnutie obecného úradu, o odvolaní rozhoduje starosta obce (primátor). Proti rozhodnutiu ústredného orgánu štátnej správy možno podať rozklad, o ktorom rozhoduje vedúci ústredného orgánu štátnej správy. Podľa ods. 3, odvolací orgán rozhodne o odvolaní do 15 dní od doručenia odvolania povinnou osobou. Ak odvolací orgán v tejto lehote nerozhodne, predpokladá sa, že vydal rozhodnutie, ktorým odvolanie zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil; za deň doručenia tohto rozhodnutia sa považuje druhý deň po uplynutí lehoty na vydanie rozhodnutia.

12. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 302/2001 Z.z. v platnom znení, vyšší územný celok je samosprávny kraj. Podľa ods. 5, samosprávny kraj je právnická osoba, ktorá za podmienok ustanovených zákonom samostatne hospodári s vlastným majetkom a s vlastnými príjmami, zabezpečuje a chráni práva a záujmy svojich obyvateľov.

13. Podľa § 16 ods. 3 cit. zákona, predseda zastupuje samosprávny kraj navonok. V majetkovoprávných vzťahoch, pracovnoprávných vzťahoch a v iných vzťahoch je štatutárnym orgánom; rozhoduje aj vo veciach, v ktorých zákon zveruje samosprávnemu kraju rozhodovanie o právach a povinnostiach právnických osôb a fyzických osôb v oblasti verejnej správy okrem vecí, o ktorých na jeho návrh rozhoduje organizačný útvar úradu určený v organizačnom poriadku úradu.

14. Vzhľadom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že v zmysle zákona o slobode informácií, ktorého predmetom je úprava podmienok, postupu a rozsahu slobodného prístupu k informáciám, sú v

ustanovení § 2 vymedzené povinné osoby, medzi ktoré je výslovne zaradený aj žalovaný. Postavenie vyšších územných celkov je upravené v zákone č. 302/2001 Z.z. o samospráve vyšších územných celkov (zákon o samosprávnych krajoch). Vyššie územné celky sú právnické osoby vykonávajúce originárne kompetencie a u niektorých úloh aj prenesený výkon štátnej správy. Územná samospráva nemôže plniť prenesený výkon štátnej správy, ak nebola pôsobnosť prenesená zákonom, čo v danom prípade nemožno konštatovať, nakoľko povinnosť vyšších územných celkov poskytovať informácie vyplýva priamo zo zákona č. 211/2000 Z.z., ktorú povinnosť nemožno považovať za výkon samosprávy, ale jednoznačne o prenesený výkon štátnej správy na samosprávu. V tejto súvislosti treba poznamenať, že v súčasnosti už nemožno brať do úvahy argumentáciu žalovaného týkajúcu sa tak ustanovenia § 22 ods. 2 zákona č. 302/2001 Z.z., pretože aktuálne znenie § 22 odsek 2 už neobsahuje, ako aj argumentáciu vo vzťahu k § 19 ods. 4 zákona č. 211/2000 Z.z., pretože odsek 4 tohto ustanovenia je od 1. júla 2016 zrušený, pričom v prvej vete odseku 2 tohto ustanovenia je výslovne uvedené, že o odvolaní proti rozhodnutiu povinnej osoby rozhoduje nadriadený povinnej osoby, ktorá vo veci rozhodla alebo mala rozhodnúť.

15. Kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dospel k záveru, že nesúhlas žalovaného s postúpením mu veci nie je dôvodný a preto rozhodol spôsobom vo výroku uvedeným s tým, že podľa § 11 C.s.p. týmto rozhodnutím sú súdy a orgány verejnej moci viazané.

11. Toto uznesenie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 7:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.